

Opførelsen af et Sygehus med Epidemiafdeling er bleven nødvendiggjort ved, at Frederiksborg Amtsråd har ønsket, at Anstalten ikke oftere sendte sine Patienter med smitsomme Sygdomme til Amtets Epidemihus, da disse Patienter voldte megen Besvær, fordi der paa Grund af deres Mandstilstand kræves stadigt Baghold over dem; — en af Patienterne har til Eksempel sat Ild paa sine Sengklæder.

Til Anstaltens Overlæge opføres en særlig Bolig, fordi man ønsker at indrette hans hidtilværende Bolig paa Hovedbygningens 1ste Sal til en Afdeling for bedre betalende Alumner. En saadan Afdeling findes for Tiden ikke i noget af de nordiske Lande, og man tror derfor med Fordel at kunne imødekomme den tilstedeværende Trang i denne Henseende. Betalingen for saadanne Alumner vil kunne sættes fra 1,200 til 2,000 Kr. aarlig i Forhold til de Fordringer, der maatte blive stillede med Hensyn til den enkelte Patients Anstaltsophold.

109) Samme Konto. Ny Post. Skrivelse fra Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet:

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

Som det vil fremgaa af det vedlagte Andragende, har Bestyrelsen for „Hjemmet for vansføre“ anholdt om et aarligt Tilskud til sin Virksomhed. Efter hvad der i Andragendet oplyses, er den nævnte velgørende Forening opstaaet under nøje Samvirken med „Samsfundet, der antager sig vansføre og lemlæstede“, nemlig med det Formaal at skaffe Bolig og Forplejning til de af Samsfundet antagne udenbys Børn. Medens fra først af Samsfundets Forstanderinde paa egen Haand drog Omسorg for Anbringelsen af saadanne vansføre, der savnede et Hjem i den Tid, som de maatte tilbringe her i Staden for at modtage Lægehjælp eller Undervisning af Samsfundet, blev der i 1894, da Trangen til saadan Anbringelse stadig voksede og dermed Fordringerne til den Virksomhed, som paatrævedes for Njemedet, dannet en ny Organisation, idet 3 Medlemmer af Samsfundets Bestyrelse nemlig Statsraadssekretær Kvæsoed, Justitsraad Abrahams og cand. polit. C. Hall i Forening med Forstanderinden Frøken Johanne Peterzen traadte sammen som Bestyrelse for en Forening, der betegnedes som „Hjemmet for vansføre“. Ifølge sine Love optager „Hjemmet“ kun saadanne vansføre og lemlæstede, som ere antagne af det oftnævnte „Samsfund“ enten til Oplæring eller til klinisk Behandling, og udenbysboende have fortrinnsvis Udgang til Hjælp.

Nærværende Forening har ingen Andel i de Pengemidler, som „Samsfundet, der antager sig vansføre og lemlæstede“ raader over, og fra dette modtager den kun Understøttelse, for saa vidt som den indtil videre har faaet fri Benyttelse af en Del Lokaler i „Samsfundets“ Ejendom. Der er her for Tiden Plads til 43 kvindelige og 41 mandlige vansføre; desuden har Hjemmet oprettet et Sanatorium i en dertil erhvervet Ejendom Nord for Kungsted, hvor 30 Børn kunne anbringes. Af de aarlige Udgifter ved hele Virksomheden, som kunne anslaaes til ca. 30,000 Kr., kan kun omtrent Halvdelen ventes dækket ved indbetalte Kospenge, Resten er hidtil dækket ved private Bidrag.

Ministeriet maa erkende, at Foreningen under de her omtalte Forhold savner en betryggende Støtte for sin Virksomhed, og i Betragtning af, at en stor Del af de uden for Kjøbenhavn hjemmehørende vansføre ikke vilde kunne hjælpes uden Bistand af „Hjemmet for vansføre“, skønner man ikke rettere end, at denne Forening som et uundværligt Led i den hele Forسorg for de vansføre har Krav paa at erholde Hjælp fra Statens Side i Lighed med det oftnævnte Samsfund. For at kunne gøre Fyldest i en ikke alt for kort Fremtid bør Statens Bidrag formentlig ikke sættes lavere end til 7,000 Kr. aarlig.

Med disse Bemærkninger tillader jeg mig at anmode det ærede Udvalg om ved 2den Behandling af Forslaget til Finanslovf. for 1899—1900 at stille følgende Vædringsforslag som fremsat efter min Begæring: